

Hi giáo :
**Mt cuc sng đc dn dt bi ánh sáng
ca Allah – Phn 2**

Nhân loại có cần đến sự mặc khải (tôn giáo) không?

Nhân loại có cần đến sự mặc khải (tôn giáo) không?

Có, nhân loại cần đến sự mặc khải. Nó dạy chúng ta rằng có một Đấng Tạo Hóa, rằng Ngài là Đấng Duy Nhất, và chỉ cho chúng ta cách sống đúng đắn.

Cũng giống như mọi thiết bị đều đi kèm với một cuốn sách hướng dẫn sử dụng, con người cũng cần một hướng dẫn – một cuốn cẩm nang thiêng liêng cho cuộc sống.

Tôn giáo trả lời những câu hỏi sâu sắc nhất của con người: Tại sao chúng ta tồn tại? Điều gì sẽ xảy ra sau cái chết? Nó điều chỉnh lại niềm tin của con người và đưa chúng ta trở về với niềm tin độc thần thuần khiết mà tất cả các vị tiên tri đều đã truyền dạy.

Ngày nay, chỉ có đạo Hồi là vẫn còn giữ gìn được niềm tin độc thần chân chính này.

Ngay cả những người vô thần cũng tin vào những giá trị như trung thực hơn là phản bội – nhưng những giá trị đó đến từ đâu? Chúng không được tìm thấy trong nguyên tử hay vật chất, nhưng chúng là có thật và định nghĩa nhân tính của chúng ta.

Điều đó chứng tỏ rằng con người là những sinh vật đạo đức được tạo ra với một mục đích rõ ràng.

Giá trị của một con người không nằm ở thân xác vật lý – mà ở giá trị đạo đức và tinh thần. Có người tốt và kẻ xấu – nhưng không có ngọn núi hay hành tinh nào là tốt hay xấu cả.

Chỉ có con người mang trong mình ý nghĩa, mục đích và khả năng đặt ra câu hỏi về sự tồn tại.

Kinh Qur'an – sự mặc khải cuối cùng của Đức Chúa Trời – chính là cuốn cẩm nang hướng dẫn của chúng ta. Nó dạy chúng ta phải cứu người, phải nhân hậu, phải bố thí, tránh xa chất kích thích và cờ bạc, sống trung thực – và nhiều điều hơn thế nữa.

Nó chứa đựng sự khôn ngoan vượt thời gian, những lời dạy đạo đức, những câu chuyện và bài học dành cho toàn nhân loại.

Trong một thế giới đầy rẫy những câu hỏi, đạo Hồi – thông qua sự mặc khải thiêng liêng – mang đến cho chúng ta câu trả lời, dẫn dắt chúng ta sống có mục đích, sống trong sự thật và bình an nội tâm, và chỉ lối cho chúng ta đến con đường cứu rỗi và hạnh phúc vĩnh cửu sau khi chết.

Tại sao Đức Chúa Trời tạo ra **điều ác** ?

TẠI SAO ĐỨC CHÚA TRỜI TẠO RA ĐIỀU ÁC?

Thực tế, điều thiện mới là quy luật của vũ trụ, còn điều ác chỉ là ngoại lệ hiếm hoi. Chúng ta hưởng sức khỏe trong phần lớn cuộc đời, và chỉ thỉnh thoảng mới bị ốm.

Các thảm họa tự nhiên, chiến tranh và đau đớn tuy khó khăn, nhưng chỉ là những gián đoạn ngắn trong một thế giới đầy ổn định, chữa lành và phát triển.

Ngay cả những gì chúng ta gọi là “ác” cũng thường mang đến điều tốt ẩn giấu:

- Bệnh tật giúp cơ thể xây dựng hệ miễn dịch.
- Đau đớn dạy ta sự kiên cường.
- Động đất giúp giải tỏa áp lực và ngăn ngừa thảm họa lớn hơn.
- Núi lửa làm giàu đất đai.
- Chiến tranh, dù bi thảm, đã dẫn đến hợp tác toàn cầu và những phát minh quan trọng.
- Ngay cả nọc độc và vi khuẩn cũng mang lại thuốc men và vắc xin.

Những gì ta nhìn nhận là “ác” thường là con đường để phát triển và là một bài kiểm tra nhân cách.

Nó phơi bày con người thật của chúng ta và giúp xác định sự chân thành, kiên nhẫn và đức tin. Cuộc sống chỉ là một chương trong một câu chuyện lớn hơn.

Chúng ta không thể đánh giá cả cuốn sách chỉ qua một trang. Cũng như vậy, chúng ta không thể đánh giá sự khôn ngoan của Allah chỉ qua một khoảnh khắc mà ta thấy.

Nếu ai đó đòi hỏi một thế giới không có đau đớn, không có cái chết, không có nỗi buồn – thì họ đang yêu cầu một sự hoàn hảo tuyệt đối, điều đó chỉ thuộc về Thượng Đế.

Một cách nghịch lý, sự tồn tại của điều ác thực ra lại là bằng chứng cho đức tin, chứ không phải chống lại nó.

Nếu chúng ta chỉ là những sinh vật vật chất thuần túy, chúng ta sẽ không thể nhận biết điều thiện hay điều ác. Việc chúng ta phân biệt được chứng tỏ rằng ta đến từ một nguồn cao cả hơn vật chất.

Không có điều ác nào là vô nghĩa – chỉ có những thử thách được bao bọc bởi sự khôn ngoan và lòng thương xót của Thượng Đế.

**Đạo Hồi có cổ vũ
bạo lực và khủng bố không?**

Đạo Hồi có cổ vũ bạo lực và khủng bố không?

Không. Đạo Hồi là một tôn giáo của hòa bình và sự quy phục, nhấn mạnh sự thiêng liêng của sinh mạng con người.

Từ “Islam” trong tiếng Ả Rập xuất phát từ cùng gốc với từ “Salam”, nghĩa là hòa bình. Đạo Hồi – một tôn giáo của lòng thương xót – không cho phép hành vi khủng bố.

Phần lớn các giáo lý của đạo Hồi là những lời dạy về đạo đức. Đạo Hồi đến để hoàn thiện và hoàn tất các phẩm chất đạo đức tốt đẹp.

Đạo Hồi coi cơ thể con người là một công trình do Thượng Đế tạo ra – không ai có quyền hủy hoại nó. Sinh mạng con người là thiêng liêng và được bảo vệ, bởi tất cả đều thuộc về Thượng Đế.

Tiên tri Muhammad ﷺ đã nghiêm cấm việc giết phụ nữ và trẻ em. Lịch sử đã chứng minh sự khoan dung của người Hồi giáo đối với các tôn giáo khác, như được thể hiện qua việc Caliph Omar bảo vệ các cộng đồng tôn giáo ở Jerusalem.

Allah phán trong Kinh Quran: “Vì lẽ đó, TA (Allah) đã qui định cho con cháu Israel rằng ai giết chết một sinh mạng không phải để đền mạng (theo luật Qisas) hoặc không phải là kẻ phá hoại trái đất thì giống như y đã giết toàn bộ nhân loại; và ai cứu một mạng người thì giống như y đã cứu toàn bộ nhân loại”.

(Kinh Quran 5:32, Surah Al-Ma-idah).

Việc giết hại những người vô tội là hoàn toàn bị nghiêm cấm.

Xuyên suốt lịch sử, nhiều nhà lãnh đạo không theo đạo Hồi đã phạm những tội ác diệt chủng hàng loạt. Nguyên tắc “Jihad” trong đạo Hồi có nghĩa là nỗ lực chống lại cái ác, chứ không phải giết hại người vô tội.

Những cuộc xung đột toàn cầu lớn gây ra thương vong khủng khiếp chủ yếu do những người không theo đạo Hồi gây ra. Người Hồi giáo không phải bản chất là khủng bố; bạo lực là vấn đề của con người, không phải của tôn giáo.

Phán xét một tôn giáo dựa trên hành động của một số tín đồ thay vì dựa trên giáo lý của nó có thể gây hiểu lầm.

Lịch sử đã chứng kiến nhiều hành động bạo lực do người theo Thiên Chúa giáo gây ra, chẳng hạn như các cuộc Thập tự chinh và chủ nghĩa thực dân. Điều quan trọng là phải đánh giá tôn giáo dựa trên lời dạy của nó, không phải dựa vào hành động sai trái của một số cá nhân. Chúng ta phải lên án khủng bố bất kể thủ phạm theo tôn giáo nào.

Qua các thời đại, đã luôn có những kẻ lợi dụng tôn giáo như một cái cớ để làm những điều không liên quan gì đến đức tin thực sự.

Đạo Hồi là tôn giáo được Thượng Đế mặc khải nhằm mang lại lợi ích cho toàn nhân loại, và nghiêm cấm hoàn toàn việc làm hại người vô tội dưới bất kỳ hình thức nào. Không ai có quyền xâm phạm đến thân thể, tài sản hay danh dự của người khác.

Đạo Hồi dạy người Hồi giáo phải đối xử tử tế và tôn trọng với mọi người, bất kể họ theo tôn giáo nào, thuộc sắc tộc nào, màu da ra sao hay địa vị xã hội thế nào.

Đạo Hồi nghiêm cấm sự áp bức và bảo vệ nhân quyền; tôn giáo này khuyến khích người Hồi giáo sống trong hòa bình, hài hòa và thực thi công lý – ngay cả với kẻ thù của mình, và cả trong thời kỳ chiến tranh.

**Đạo Hồi giải quyết vấn đề
phân biệt chủng tộc**
**Đạo Hồi giải quyết vấn đề
phân biệt chủng tộc**

Đạo Hồi giải quyết vấn đề phân biệt chủng tộc và chủ nghĩa dân tộc như thế nào?

Đạo Hồi kiên quyết phản đối mọi hình thức phân biệt chủng tộc và chủ nghĩa dân tộc. Tôn giáo này dạy rằng tất cả con người đều được tạo ra từ cùng một nguồn gốc – đất sét – điều đó có nghĩa là không ai có quyền tự cho mình là cao hơn người khác.

Bất kể sự khác biệt về văn hóa hay chủng tộc, chúng ta đều được cấu tạo từ cùng một bản chất. Trong mắt Allah, sự vượt trội thật sự không đến từ màu da, sắc tộc hay quốc tịch – mà đến từ sự ngay chính và lòng kính sợ Thượng Đế.

Đạo Hồi xem sự đa dạng về chủng tộc và văn hóa không phải là nguyên nhân gây chia rẽ, mà là phương tiện để con người nhận biết và thấu hiểu lẫn nhau.

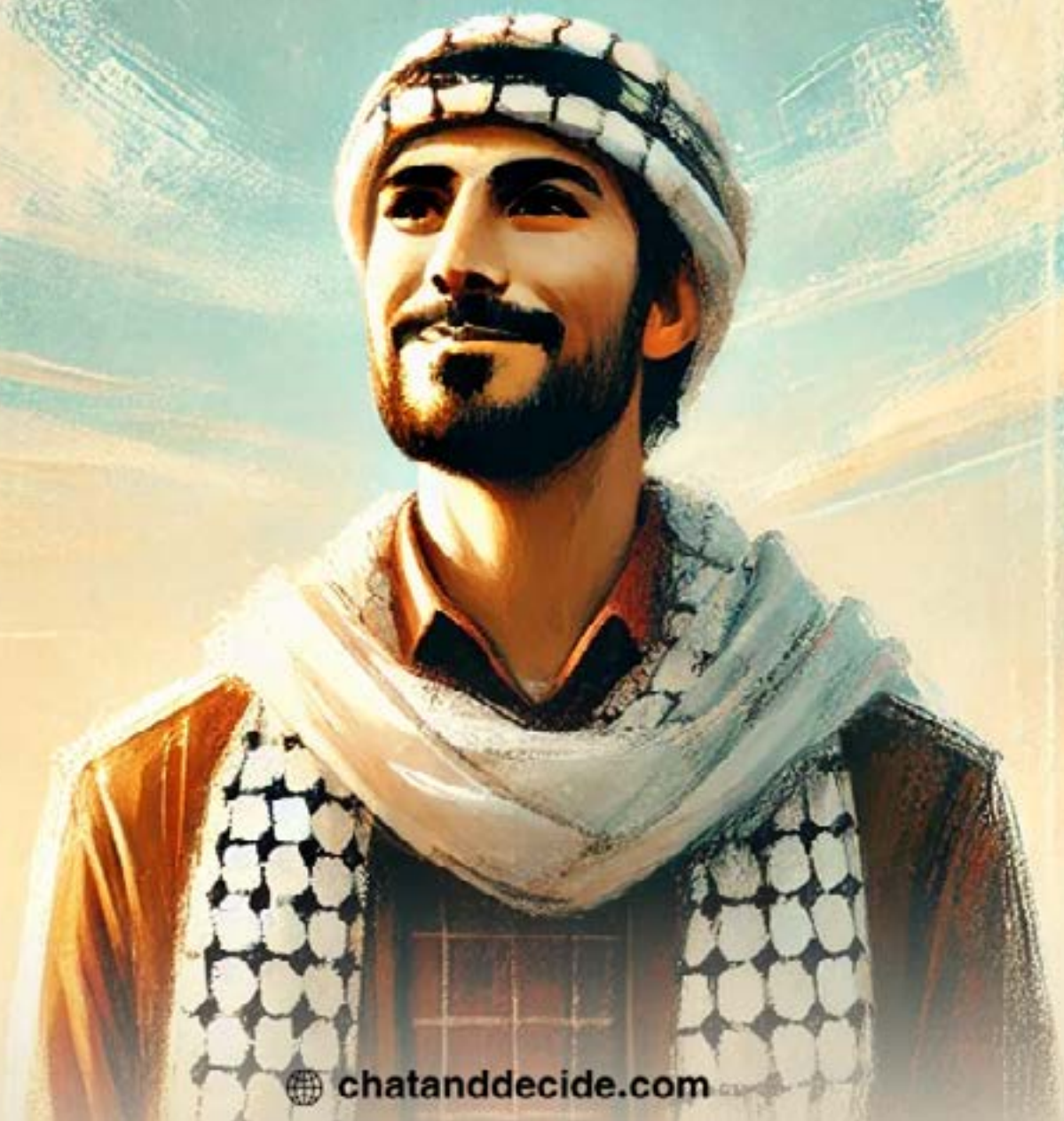
Allah, Đấng Toàn Năng, đã nói: “Hỡi nhân loại! TA (Allah) đã tạo hóa các người từ một người nam và một người nữ và làm cho các người thành các quốc gia và những bộ lạc để các người nhận biết lẫn nhau. Quả thật, người vinh dự và cao quý nhất ở nơi Allah là người có Taqwa (sự ngay chính, ngoan đạo và sợ Allah) nhất trong các người. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Biết, Đấng Thông Toàn.”

(Kinh Quran 49:13, Surah Al-Hujurat)

Đạo Hồi nghiêm cấm hoàn toàn việc tự cao, khoe khoang về chủng tộc, dòng dõi hay văn hóa của mình để hạ thấp người khác.

Tôn giáo này dạy rằng tất cả mọi người đều bình đẳng trước Allah, và rằng vinh dự thật sự nằm ở sự kính sợ Thượng Đế và những việc làm tốt đẹp – chứ không phải ở chủng tộc hay bản sắc quốc gia.

**Tại sao người Palestine
vẫn giữ hy vọng
dù chịu nhiều đau khổ?**

Tại sao người Palestine vẫn giữ hy vọng dù chịu nhiều đau khổ?

Đối với người Hồi giáo, Palestine không chỉ là một mảnh đất – mà là một sự ủy thác thiêng liêng. Nơi đây có Thánh đường Al-Aqsa, địa điểm linh thiêng thứ ba trong đạo Hồi, và gắn liền với câu chuyện của các vị tiên tri: Ibrahim, Musa, Isa, và Muhammad (cầu xin bình an đến với tất cả họ).

Nhưng vượt lên trên ý nghĩa tôn giáo, điều nâng đỡ người Palestine chính là đức tin.

Đức tin rằng công lý có ý nghĩa.

Đức tin rằng sự áp bức sẽ không kéo dài mãi mãi.

Đức tin rằng đau khổ không phải là vô nghĩa, và rằng mọi thử thách đều có mục đích.

Trong đạo Hồi, cuộc sống là một bài kiểm tra, và những ai kiên nhẫn vượt qua sẽ được hứa hẹn một phần thưởng vượt xa trí tưởng tượng.

Trong đạo Hồi, cuộc sống là một bài kiểm tra, và những ai kiên nhẫn vượt qua sẽ được hứa hẹn một phần thưởng vượt xa trí tưởng tượng.

“(Hỡi những người có đức tin,) phải chăng các ngươi nghĩ rằng các ngươi sẽ vào Thiên Đàng (mà không phải trải qua cuộc thử thách) để Allah biết rõ ai trong các ngươi là người thực sự đã chiến đấu (cho chính nghĩa của Ngài) và để Ngài biết rõ ai là những người kiên nhẫn chịu đựng ư?!”

(Kinh Quran 3:142, Surah Ali ‘Imran)

Người Palestine đang kêu gọi phẩm giá, tự do và quyền được sống – như bất kỳ con người nào khác.

Sự kiên nhẫn của họ không phải là yếu đuối. Đó là sức mạnh được nuôi dưỡng từ niềm tin vào điều vĩnh cửu:

Rằng công lý sẽ đến, và thiên đàng đang chờ đợi những ai kiên định với lẽ phải.

**Đạo Hồi
khác gì
so với
các tôn giáo khác?**

Đạo Hồi khác gì so với các tôn giáo khác?

1- Sự đơn giản, hợp lý và thực tiễn:

Đạo Hồi nhấn mạnh những tín điều rõ ràng như sự duy nhất của Thượng Đế, sứ mệnh của Muhammad và cuộc sống sau cái chết – tất cả đều dựa trên lý trí và logic, và là phần không thể tách rời giữa lý trí và niềm tin.

Các giáo lý của đạo Hồi không chứa đựng những phức tạp không cần thiết như hệ thống phân cấp, các khái niệm trừu tượng hay nghi thức rườm rà.

Tôn giáo này khuyến khích tiếp cận trực tiếp với Kinh Qur'an, tư duy phản biện và việc theo đuổi tri thức.

2- Sự thống nhất giữa vật chất và tinh thần:

Đạo Hồi kết hợp giữa đời sống vật chất và tinh thần, bác bỏ quan điểm tách rời hai lĩnh vực này.

Tôn giáo khuyến khích sự điều độ trong việc theo đuổi cuộc sống trần tục, đồng thời thúc đẩy sự phát triển tâm linh thông qua đời sống chính trực và sự tưởng nhớ Allah.

3- Đạo Hồi như một lối sống toàn diện:

Đạo Hồi cung cấp hướng dẫn đầy đủ cho mọi khía cạnh của đời sống: cá nhân, xã hội, kinh tế, chính trị, pháp lý và văn hóa.

Tôn giáo này nhấn mạnh vai trò của đức tin trong việc định hình cả đời sống cá nhân lẫn công cộng, kêu gọi cải cách xã hội dựa trên sự chỉ dẫn thiêng liêng.

Giáo lý đề cao cả sự thanh lọc tâm hồn lẫn việc thiết lập công lý trong xã hội.

4- Cân bằng giữa cá nhân và tập thể:

Đạo Hồi coi trọng trách nhiệm cá nhân trước Allah, đồng thời thúc đẩy phúc lợi chung cho cộng đồng.

Các lời dạy của Tiên tri Muhammad ﷺ nhấn mạnh đến khái niệm “người giám hộ” – mỗi người đều chịu trách nhiệm về những gì thuộc quyền chăm sóc của mình.

Đạo Hồi bảo vệ quyền cá nhân và khuyến khích sự phát triển nhân cách mà không làm tổn hại đến sự hài hòa xã hội.

5- Bình đẳng và tình huynh đệ:

Đạo Hồi đề cao sự bình đẳng giữa tất cả mọi người, không phân biệt chủng tộc, ngôn ngữ hay quốc tịch.

Tôn giáo bác bỏ sự phân biệt dựa trên màu da, địa vị xã hội hay của cải – thay vào đó, nuôi dưỡng tinh thần huynh đệ phổ quát.

Đức tin kêu gọi xóa bỏ thành kiến và công nhận phẩm giá chung của con người.

6- Sự bền vững và linh hoạt:

Đạo Hồi tạo ra sự cân bằng giữa tính bền vững (vĩnh cửu) và khả năng thích ứng với thời đại.

Kinh Qur'an và Sunnah mang lại sự chỉ dẫn vĩnh viễn, trong khi luật Hồi giáo (Shari'ah) cho phép sự linh hoạt trong việc áp dụng tùy theo thời gian và hoàn cảnh.

Hệ thống năng động này bảo đảm tính phù hợp trong mọi thời đại và xã hội.

7- Sự bảo tồn giáo lý:

Kinh Qur'an và lời dạy của Tiên tri Muhammad (Hadith) đã được lưu giữ nguyên vẹn, mang lại sự chỉ dẫn không thay đổi qua nhiều thế kỷ.

Sự bảo tồn này bảo đảm rằng giáo lý Hồi giáo luôn nhất quán, đáng tin cậy và vượt thời gian.

**Đức Khiêm Tôn trong Đạo Hồi:
Giá Trị Cốt Lõi Xây Dựng
Các Mối Quan Hệ Lành Mạnh
và Thành Công**

Đức Khiêm Tồn trong Đạo Hồi: Giá Trị Cốt Lõi Xây Dựng Các Mối Quan Hệ Lành Mạnh và Thành Công

Trong một thế giới bị áp lực xã hội và sự cạnh tranh không ngừng chi phối, nhiều người cho rằng sự vĩ đại nằm ở việc khoe khoang và đạt được địa vị cao. Tuy nhiên, trong đạo Hồi, sự vĩ đại thật sự bắt nguồn từ khiêm tốn và lòng trắc ẩn.

Đạo Hồi tôn vinh đức khiêm tốn như một trong những phẩm chất cao quý nhất, khuyến khích người tín đồ tiếp cận người khác với sự giản dị, ân cần và tôn trọng. Tôn giáo dạy chúng ta rằng cuộc sống không được đo bằng vẻ bề ngoài, sự giàu có hay địa vị xã hội – mà bằng sự trong sạch của trái tim và phẩm hạnh cao quý của con người.

Allah Toàn Năng phán trong Kinh Qur'an thiêng liêng: “Những người bề tôi của Đấng Độ Lượng là những ai đi lại trên mặt đất với điệu bộ khiêm tốn và khi bị người thiếu hiểu biết gây sự thì họ chỉ nói: “Xin cho được bằng an.”

(Kinh Quran 25:63, Surah Al-Furqan)

Câu Kinh đầy sức mạnh này cho thấy rằng những người có đức tin thật sự luôn sống với lòng khiêm tốn – không kiêu ngạo hay tự cao – mà luôn dịu dàng và trang nhã trong mọi mối quan hệ, bất kể giới tính, sự giàu có hay địa vị xã hội.

Đạo Hồi nhắc nhở chúng ta rằng cuộc sống tốt cuộc là về những mối liên hệ giữa con người với nhau – và những mối quan hệ đó chỉ có thể phát triển khi được xây dựng trên nền tảng của sự khiêm tốn và tôn trọng lẫn nhau.

Tiên tri Muhammad (cầu xin bình an đến với Người) là hiện thân tuyệt vời nhất của phẩm chất này. Người giao tiếp với cả người giàu và người nghèo, kẻ quyền lực và người yếu thế – đối xử với tất cả bằng sự tử tế, đồng cảm và tôn trọng như nhau. Người chưa bao giờ khoe khoang địa vị của mình, mà sống giữa nhân dân, lắng nghe nỗi lòng của họ, giảm bớt gánh nặng cho họ, và phục vụ họ bằng tình yêu thương.

Thông qua tấm gương của Người, chúng ta học được rằng khiêm tốn không phải là dấu hiệu của sự yếu đuối, mà là biểu hiện của sức mạnh nội tâm. Sự vĩ đại thật sự nằm ở việc phục vụ người khác với ý định trong sáng và một trái tim chân thành.

Trong đạo Hồi, khiêm tốn không có nghĩa là tự ti – mà là sức mạnh thầm lặng của một con người biết trân trọng từng linh hồn, tôn vinh người khác, và bước đi trong cuộc đời với sự bình an, phẩm giá và mục đích.

Nếu bạn đang tìm kiếm hạnh phúc đích thực và những mối quan hệ có ý nghĩa, thì khiêm tốn chính là con đường mà trái tim bạn nên theo đuổi.

Gia đình trong đạo Hồi có thể trở thành nguồn hạnh phúc và thành công như thế nào?

Gia đình trong đạo Hồi có thể trở thành nguồn hạnh phúc và thành công như thế nào?

Trong đạo Hồi, gia đình không chỉ là một đơn vị xã hội – mà là nền tảng thiêng liêng cho sự ổn định về mặt cảm xúc và tâm linh. Đó là nền móng vững chắc để xây dựng một xã hội mạnh mẽ, gắn kết và hài hòa. Đạo Hồi dạy chúng ta cách yêu thương, tôn trọng và trân quý lẫn nhau trong gia đình. Các mối quan hệ giữa vợ chồng, cha mẹ và con cái phải được xây dựng trên lòng thương xót, sự cảm thông và sự tôn trọng lẫn nhau.

Kinh Qur'an thiêng liêng đưa ra những hướng dẫn rõ ràng về cách đối xử với các thành viên trong gia đình.

Allah phán: “ Và Thượng Đế của Người (Thiên Sứ Muhammad) sắc lệnh cho các người phải thờ phượng duy nhất một mình Ngài và phải đối xử tử tế với cha mẹ. Nếu một trong hai người họ hoặc cả hai sống chung với các người đến tuổi già thì các người chớ buông tiếng ‘uf’ (âm thanh biểu hiện sự bất kính) với hai người họ, và chớ xua đuổi hai người họ, mà các người phải ăn nói với hai người họ bằng lời lẽ đầy tôn kính.”

(Kinh Quran 17:23, Surah Al-Isra')

Câu kinh này nhắc nhở chúng ta một cách đầy cảm động rằng hãy đối xử với cha mẹ – đặc biệt là khi họ về già – bằng sự dịu dàng, kiên nhẫn và tôn kính.

Nó phản ánh cách mà đạo Hồi nâng tầm gia đình vượt lên khỏi sự sống chung đơn thuần, để trở thành một nơi trú ẩn của tình yêu, lòng biết ơn và trách nhiệm đạo đức.

Trong đạo Hồi, gia đình không chỉ là một nhóm người sống chung dưới một mái nhà, mà là một thiết chế thiêng liêng được xây dựng dựa trên sự hợp tác, cảm thông và bổn phận chung.

Người chồng được khuyến khích trở thành một người bạn đời đầy yêu thương, người mang lại sự hỗ trợ và sức mạnh tinh thần.

Người vợ được khuyên nên là nguồn của sự tôn trọng, chăm sóc và thấu hiểu.

Trẻ em được dạy phải hiếu kính và phụng dưỡng cha mẹ, đồng thời chủ động đóng góp vào sự yên bình và hạnh phúc của ngôi nhà.

Tiên tri Muhammad (cầu xin bình an đến với Người) luôn nhấn mạnh tầm quan trọng của gia đình. Người khuyến khích sự tử tế với vợ, nuôi dưỡng và giáo dục con cái theo các giá trị Hồi giáo, và đối xử với cha mẹ bằng sự dịu dàng và chu đáo.

Qua tấm gương của Người, chúng ta học được rằng các mối quan hệ gia đình có thể là nguồn suối của lòng thương xót, sự cảm thông và sự trưởng thành tinh thần.

Trong đạo Hồi, gia đình không chỉ là nơi trú ẩn của tình yêu – mà còn là chiếc nôi nuôi dưỡng những giá trị cao đẹp như sự tôn trọng, lòng từ bi và tinh thần đoàn kết. Xây dựng gia đình dựa trên những nguyên tắc này sẽ góp phần tạo nên một xã hội công bằng, hòa bình và vững vàng về đạo đức.

**"Thật vậy, TA (Allah) đã tạo ra
con người từ một giọt tinh dịch,
để TA có thể thử thách y; và TA
đã làm cho y nghe và thấy."
(Kinh Quran 76:2, Surah Al-Insan)**

“Thật vậy, TA (Allah) đã tạo ra con người từ một giọt tinh dịch, để TA có thể thử thách y; và TA đã làm cho y nghe và thấy.”

(Kinh Quran 76:2, Surah Al-Insan)

Câu kinh mạnh mẽ này mời gọi chúng ta dừng lại và suy ngẫm về sự vĩ đại của công trình tạo hóa và vô số ân huệ mà Allah đã ban tặng.

Con người – hiện đang sở hữu trí tuệ, thị giác và thính giác – đã từng chỉ là một giọt nước nhỏ bé, một khởi đầu khiêm nhường và đơn sơ.

Từ sự đơn giản ấy đã xuất hiện một thực thể vô cùng phức tạp, có nhận thức, cảm xúc và khả năng. Làm sao từ một giọt nhỏ bé như vậy lại có thể hình thành nên các hệ thống tinh vi, cảm xúc sâu sắc và các giác quan tuyệt vời?

Các giác quan – khả năng nghe, nhìn, hiểu, cảm nhận – không đơn thuần là chức năng sinh học.

Chúng là những dấu hiệu (ayah) của Đấng Tạo Hóa, Đấng đã tạo ra mọi chi tiết với sự khôn ngoan vượt ngoài hiểu biết của con người.

Câu kinh này là một lời mời gọi để chúng ta suy ngẫm về thiết kế thiêng liêng đằng sau sự tồn tại của mình.

Từ bản thiết kế trong DNA của chúng ta cho đến món quà là các giác quan mà nhờ đó ta tiếp xúc với thế giới – mọi yếu tố trong con người đều là bằng chứng cho quyền năng vô hạn và tri thức hoàn hảo của Allah.

Câu kinh này nhắc nhở chúng ta rằng cuộc sống của ta không phải là một tai nạn ngẫu nhiên – mà là kết quả của một sự tạo hóa có chủ đích và thiêng liêng. Chúng ta được tạo ra với mục đích, để được thử thách, và chúng ta đã được trang bị các công cụ để suy ngẫm, học hỏi và trưởng thành qua thử thách ấy.

Vậy, chúng ta có thật sự nhận ra và trân trọng những ân huệ này?

Chúng ta có biết ơn vì món quà cuộc sống, trí tuệ và khám phá không?

Hay chúng ta đã coi nhẹ những món quà thiêng liêng ấy?

Câu kinh này không chỉ là một tuyên bố – mà là một lời thức tỉnh.

Lời kêu gọi đánh thức trái tim chúng ta trước sự uy nghi của Đấng Tạo Hóa,
Suy ngẫm sâu sắc về kỳ diệu của linh hồn con người,
Và sống với lòng biết ơn, mục đích và ý thức về Đấng đã tạo ra chúng ta.

Nhà tiên tri Muhammad

(bình an và phúc lành của Allah ban cho ngài) đã nói:

"Các người p hải trung thực, vì sự trung thực dẫn đến sự ngoan đạo, và sự ngoan đạo dẫn đến Thiên Đàng,"

(Theo Al-Bukhari thuật lại)

Nhà tiên tri Muhammad (bình an và phúc lành của Allah ban cho ngài) đã nói: “Các người phải trung thực, vì sự trung thực dẫn đến sự ngoan đạo, và sự ngoan đạo dẫn đến Thiên Đàng,”

Trong đạo Hồi, sự chân thật không chỉ là một giá trị đạo đức – mà là một con đường sống, một lối sống chuyển hóa dẫn đến “birr” (sự ngay chính), và từ đó dẫn đến niềm vui vĩnh cửu nơi Thiên Đàng.

Một Hadith (lời dạy của Tiên tri Muhammad, cầu xin bình an đến với Người) đã thể hiện rõ vai trò sâu sắc của sự trung thực trong việc hình thành trái tim và cuộc sống của con người.

Sự chân thật là nền tảng của sự tin tưởng trong mọi mối quan hệ – dù là trong công việc, trong tình cảm cá nhân, hay trong xã hội nói chung. Nó là ánh sáng soi đường cho các tương tác, nuôi dưỡng sự hòa hợp và xây dựng tính chính trực.

Khi một người cam kết sống chân thật, họ đồng hành cùng với sự trung thực, chân thành và sáng suốt đạo đức. Họ trở thành người mà lời nói và hành động đều đáng tin cậy.

“Sự chân thật dẫn đến sự ngay chính”, bởi khi ta trung thực, lương tâm sẽ thúc đẩy ta hành động đúng đắn.

Sự ngay chính (birr) trong đạo Hồi không chỉ đơn giản là việc làm tốt – mà bao gồm cả sự khiêm nhường, lòng tốt và cam kết cải thiện bản thân cũng như cộng đồng.

“Và sự ngay chính dẫn đến Thiên Đàng”, vì một cuộc sống được xây dựng trên nền tảng của sự thật và cách hành xử cao quý sẽ tự nhiên phù hợp với ý chí Thiên Liêng. Nó mang lại sự bình an cho tâm hồn, sự ổn định cho các mối quan hệ, và mở ra cánh cửa thành công bền vững ở cả đời này lẫn Đời Sau.

Trong thế giới hiện đại, nơi mà nhiều xung đột bắt nguồn từ sự ngờ vực, dối trá và ý đồ ẩn giấu, sự chân thật vẫn luôn là một trong những sức mạnh to lớn nhất để chữa lành và hòa giải. Đó là chiếc la bàn đạo đức giúp khôi phục mối liên kết giữa con người, làm sâu sắc sự tôn trọng và nuôi dưỡng tâm hồn.

Vậy, bạn đã bao giờ dừng lại để suy ngẫm xem cuộc sống của bạn – và của những người xung quanh – sẽ thay đổi thế nào nếu bạn luôn nói sự thật?

Sự chân thật không chỉ là một đức tính.

Nó là con đường dẫn đến sự bình an nội tâm, sự tin cậy, và những mối quan hệ bền vững và đầy ý nghĩa.